

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 654/2013-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť R. Z., t. č. vo výkone trestu, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 21/2013 zo 14. mája 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. Z. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. septembra 2013 doručené podanie R. Z. (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako sťažnosť a žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu. Z jeho obsahu vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní o dovolaní vedenom pod sp. zn.

2 Tdo 21/2013 a jeho uznesením zo 14. mája 2013, ktorým najvyšší súd odmietol dovolanie sťažovateľky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky jej bolo uznesenie najvyššieho súdu zo 14. mája 2013 doručené 4. júla 2013. V sťažnosti uvádza, že argumentáciu odôvodňujúcu namietané porušenie jej práv kvalifikovane doplní právny zástupca, o ktorého ustanovenie žiada. Na výzvu ústavného súdu na doplnenie sťažnosti o predpísané náležitosti sťažovateľka reagovala podaním doručeným 8. októbra 2013, v ktorom uviedla, že porušenie jej práv spočíva v nesprávnom právnom posúdení dovolania a jeho odmietnutí, a preto žiada, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu súdu, aby obnovil stav pred týmto porušením. Sťažovateľka opäť poukázala na svoju žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu a na obmedzené možnosti zabezpečiť kópiu napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu, ako aj nahliadnuť do trestného spisu z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd si na účely predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal trestný spis Okresného súdu Bratislava II vedený pod sp. zn. 4 T 22/2011. Zo spisu bolo zistené, že sťažovateľka prevzala uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tdo 21/2013 zo 14. mája 2013 v Ústave na výkon trestu... 28. júna 2013.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa judikatúry ústavného súdu v prípade právoplatného rozhodnutia podľa Trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje a ktorým mali byť porušené jeho základné práva alebo slobody, je pre začiatok lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúce doručenie odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi, nie však jeho právnomu zástupcovi (napr. III. ÚS 90/03, III. ÚS 188/03, III. ÚS 332/04, II. ÚS 246/06).

Uznesenie najvyššieho sp. zn. 2 Tdo 21/2013 zo 14. mája 2013 nadobudlo právoplatnosť jeho vyhlásením a sťažovateľke bolo doručené 28. júna 2013. Lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu uplynula 28. augusta 2013. Zásielka so sťažnosťou bola podaná na poštovú prepravu 30. augusta 2013. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola podaná po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Pretože zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03), je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanej oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013